

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 117/20
Luxembourg, 24. september 2020

Sodba v zadevi C-195/20 PPU
Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof/XC

Odvzem prostosti osebi, na katero se nanaša prvi evropski nalog za prijetje (ENP), zaradi dejanj, ki niso dejanja, s katerimi je bila utemeljena njena izročitev na podlagi drugega ENP, in ki so bila storjena pred temi dejanji, ni v nasprotju s pravom EU, če je ta oseba prostovoljno zapustila ozemlje države članice izdaje prvega ENP

V tem okviru morajo soglasje podati izvršitveni organi države članice, ki je zahtevano osebo predala na podlagi drugega ENP

Zoper XC so se v Nemčiji vodili trije različni kazenski postopki. Prvič, XC je okrajno sodišče 6. oktobra 2011 obsodilo na enotno kazen zapora enega leta in devetih mesecev. Izvršitev te kazni je bila pogojno odložena.

Drugič, leta 2016 je bil v Nemčiji zoper XC uveden kazenski postopek zaradi dejanj, storjenih na Portugalskem. Ker je bila oseba XC na Portugalskem, je Staatsanwaltschaft Hannover (državno tožilstvo v Hannovru, Nemčija) izdalo evropski nalog za prijetje (v nadaljevanju: ENP) zaradi uvedbe kazenskega postopka za ta dejanja. Portugalski izvršitveni organ je dovolil predajo osebe XC nemškim pravosodnim organom. Obsojena je bila na zaporno kazen enega leta in treh mesecev. Med prestajanjem te kazni je bil pogojni odlog izvršitve kazni, izrečene leta 2011, preklican.

Staatsanwaltschaft Flensburg (državno tožilstvo v Flensburgu, Nemčija) je 22. avgusta 2018 portugalskemu izvršitvenemu organu predlagalo, naj se odpove uporabi pravila specialnosti in naj soglaša z izvršitvijo kazni, izrečene leta 2011. V skladu s tem pravilom, vsebovanim v členu 27(2) Okvirnega sklepa 2002/584,¹ se namreč predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana. Vendar odstavek 3(g) tega člena določa, da se pravilo specialnosti ne uporabi, če izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal, poda svoje soglasje.

Ker portugalski izvršitveni pravosodni organ ni odgovoril, je bila oseba XC 31. avgusta 2018 izpuščena na prostost. 18. septembra 2018 je odšla na Nizozemsko, pozneje pa v Italijo. Staatsanwaltschaft Flensburg (državno tožilstvo v Flensburgu) je naslednji dan izdalo nov ENP zaradi izvršitve sodbe z dne 6. oktobra 2011. Na podlagi tega ENP je bila oseba XC prijeta v Italiji. Italijanski izvršitveni organ je soglašal z njeno predajo nemškim organom.

Tretjič, Amtsgericht Braunschweig (okrajno sodišče v Braunschweigu, Nemčija) je 5. novembra 2018 izdalo nalog za prijetje zaradi preiskave tretje zadeve, v katero je bila vpletena oseba XC in ki se je nanašala na dejanja, storjena na Portugalskem leta 2005 (v nadaljevanju: nalog za prijetje z dne 5. novembra 2018). Staatsanwaltschaft Braunschweig (državno tožilstvo v Braunschweigu, Nemčija) je decembra 2018 od italijanskega izvršitvenega pravosodnega organa zahtevalo, naj poda soglasje tudi za pregon XC za ta dejanja. Ta organ je tej zahtevi ugodil.

Oseba XC je bila od 23. julija 2019 do 11. februarja 2020 v priporu v Nemčiji na podlagi nacionalnega naloga za prijetje. V tem obdobju je bila oseba XC s sodbo z dne 16. decembra 2019

¹ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).

za dejanja, storjena na Portugalskem leta 2005, obsojena na enotno kazen zapora sedmih let, pri čemer je bila upoštevana sodba z dne 6. oktobra 2011.

Oseba XC je zoper sodbo z dne 16. decembra 2019 pri predložitvenem sodišču, to je Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija), vložila revizijo, pri čemer se je sklicevala zlasti na pravilo specialnosti iz Okvirnega sklepa 2002/584. V bistvu je trdila, da je nemški organi niso imeli pravice preganjati, ker portugalski izvršitveni organ ni podal soglasja za pregon za dejanja, storjena na Portugalskem leta 2005. Glede na to trditev se predložitveno sodišče sprašuje, ali lahko nalog za prijetje z dne 5. novembra 2018 ostane veljaven, ali pa ga je treba razveljaviti.

Sodišče je s sodbo z dne 24. septembra 2020, izdano v okviru nujnega postopka predhodnega odločanja, razsodilo, da je treba člen 27(2) in (3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da pravilo specialnosti iz odstavka 2 tega člena ne nasprotuje temu, da se osebi, na katero se nanaša prvi ENP, odvzame prostost zaradi dejanj, ki niso dejanja, zaradi katerih je bila na podlagi tega naloga predana, in ki so bila storjena pred temi dejanji, če je ta oseba prostovoljno zapustila ozemlje države članice izdaje prvega ENP in je bila v to državo ponovno predana na podlagi drugega ENP, ki je bil po njenem odhodu izdan zaradi izvršitve prostostne kazni, ter če je v okviru tega drugega ENP pravosodni organ, zadolžen za njegovo izvršitev, podal soglasje za razširitev preгона na dejanja, zaradi katerih je bil sprejet ta ukrep odvzema prostosti.

Sodišče je v zvezi s tem navedlo, da iz jezikovne razlage člena 27(2) Okvirnega sklepa 2002/584 izhaja, da je pravilo specialnosti, ki ga ta člen določa, tesno povezano s predajo, ki izhaja iz izvršitve točno določenega ENP, ker je v besedilu te določbe „predaja“ navedena v ednini. Tako razlago potrjuje sistematična razlaga navedene določbe, saj tudi iz drugih določb Okvirnega sklepa 2002/584² izhaja, da je pravilo specialnosti povezano z izvršitvijo točno določenega ENP. V teh okoliščinah bi zahtevala, da morata soglasje v smislu člena 27(3)(g) Okvirnega sklepa 2002/584 predložiti tako pravosodni organ, ki je izvršil prvi ENP, kot pravosodni organ, ki je izvršil drugi ENP, ovirala učinkovitost postopka predaje, s čimer bi bil ogrožen cilj Okvirnega sklepa 2002/584, ki je poenostaviti in pospešiti predaje med pravosodnimi organi držav članic.

Ker je v tej zadevi oseba XC prostovoljno zapustila nemško ozemlje, potem ko je v tej državi članici prestala kazen, na katero je bila obsojena zaradi dejanj, na katera se nanaša prvi ENP, se ta oseba ne more več sklicevati na pravilo specialnosti iz tega prvega ENP. Ker je v tej zadevi za presojo spoštovanja pravila specialnosti edina upoštevana predaja tista, ki je bila izvedena na podlagi drugega ENP, mora soglasje, ki se zahteva s členom 27(3)(g) Okvirnega sklepa 2002/584, podati le izvršitveni pravosodni organ države članice, ki je zahtevano osebo predal na podlagi tega ENP.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

² Zlasti člen 1(1), ki ENP opredeljuje z vidika posebnega cilja, ki se z njim uresničuje, in člen 8(1), ki zahteva, da se v vsakem ENP navede zakonska označba zadevnih kaznivih dejanj in opiše okoliščine, v katerih so bila storjena.